

**Sygn. akt: I C 658/14**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

**Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Juliusz Ciejek
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Adam Żemis

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Ł.

**przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O.**

### **o zapłatę**

I. zasądza od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Ł. kwotę 3.764 zł 87 gr ( trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt siedem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 18.382 (osiemnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt dwa) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 658/14

## UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Ł. wniosła w dniu (...) pozew przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O., w którym domagała się zapłaty kwoty 223.282,85 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że handluje wyrobami medycznymi z pozwanym, który zalega z płatnościami faktur VAT na kwotę 215.931,32 złotych. Dodatkowo powódka domaga się zapłaty skapitalizowanych odsetek ustawowych za zwłokę w kwocie 7.351,53 złotych. Pozwany nie zakwestionował żadnej z faktur VAT co do zasad i terminów zapłaty, nie reklamował ani ilościowo, ani jakościowo towaru dostarczonego zgodnie ze specyfikacją podaną w fakturach VAT (k. 2-3).

Nakazem zapłaty wydanym w dniu (...)w sprawie (...)w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w (...) uwzględnił w całości żądanie pozwu oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.008 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 104).

W ustawowym terminie pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O. złożył sprzeciw, w którym domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powódki kosztów procesu według norm przepisanych, a nadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej.

W uzasadnieniu sprzeciwu podał, że w związku z trudną sytuacją finansową służby zdrowia szpital utracił znaczną część dochodów z Narodowego Funduszu Zdrowia i nie był w stanie na bieżąco regulować należności za faktury VAT. Pozwany nie unika płatności, ale pismem z dnia (...) zwrócił się do powódki z prośbą o zawarcie porozumienia o spłacie. Powódka nie odpowiedziała na to pismo, a zatem biorąc pod uwagę, że strony postępowania pozostają ze sobą w stałych stosunkach handlowych, należy przyjąć, że doszło do tzw. milczącej akceptacji oferty pozwanego w tym zakresie (k. 107-107v.).

Postanowieniem z dnia (...)w sprawie (...)Sąd Okręgowy w (...)uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w (...) jako rzeczowo i miejscowo właściwemu (k. 115-116).

Pismem z dnia (...)powódka cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 212.166,45 złotych tytułem należności głównej objętej żądaniem pozwu (pkt 1), cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 7.351,53 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za zwłokę obliczonych od dnia następującego po dniu wymagalności każdej należności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu (pkt 2), cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania odsetek ustawowych za zwłokę od wskazanej w pkt 1 i 2 kwoty 219.517,98 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Wniosła jednocześnie o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty 3.764,87 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia (...) do dnia zapłaty (k.136-139).

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu (...)i (...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnościąSpółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Ł.(poprzednik prawny powódki) i pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...)Centrum Onkologii w O.zawarli umowę. Na mocy tych umowy powódka jako wykonawca zamówienia zobowiązała się sprzedawać medyczny sprzęt jednorazowego użytku, określony w załączniku nr 1 stanowiącym integralną część umów. Przedmiot zamówienia miał być dostarczany sukcesywnie przez cały okres obowiązywania umowy (12 miesięcy) do siedziby pozwanego jako zamawiającego, tj. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...)Centrum Onkologii w O.lub do 108 Szpitala (...)z Przychodnią (...)w E., zgodnie ze złożonym zamówieniem.

Zamówienia miały być składane faksem przez osobę upoważnioną przez pozwanego. Powódka miała obciążać pozwanego fakturami po każdej zrealizowanej dostawie. Termin płatności należności przelewem bankowym na konto powódki oznaczono na 30 dni od daty otrzymania faktury VAT.

(dowód: umowy, 20-20v., 23-23v.)

W ramach współpracy z pozwanym powódka dostarczała towar, zgodnie ze składanymi zamówieniami. Po wykonaniu przedmiotu zamówienia wystawiała faktury VAT, które w większości wypadków nie zostały podpisane przez przedstawiciela pozwanego. Pozwany nie kwestionował faktu dostarczenia towaru, za który wystawiono faktury VAT, nie wnosił również zastrzeżeń co do jakości i ilości sprzedawanych produktów leczniczych.

W związku z dostarczonym towarem pozwany nie uiścił należności na łączną kwotę 215.931,32 złotych. Powódka naliczyła pozwanemu również odsetki ustawowe od dnia następnego po poszczególnych terminach płatności

wskazanych w fakturach VAT. Na dzień (...) (dzień poprzedzający wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie) odsetki te wynosiły 7.351,53 złotych.

(dowód: faktury VAT, k. 26-101)

Pismem nadanym w dniu (...) powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie do dnia (...) kwoty 222.206,11 złotych tytułem ceny sprzedaży towaru, zgodnie ze specyfikacją dokonaną w załączonym monicie z dnia (...) (stanowiącym wydruk z systemu komputerowego wskazujący kwoty zaległości z poszczególnych faktur VAT wraz z terminem płatności oraz łączną sumę zaległych należności głównych wraz z odsetkami na dzień jego sporządzenia) wraz z należnościami ubocznymi obliczonymi od poszczególnych terminów płatności do dnia zapłaty. Jednocześnie upomniała, że w przypadku bezskutecznego upływu terminu zapłaty skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

(dowód: pismo z dnia (...), 14, dowód nadania, k. 17, monit, k. 15-16)

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia (...) (po upływie już wskazanego w piśmie z dnia (...) terminu zapłaty), doręcznym w dniu (...), pozwany zwrócił się z prośbą o zawarcie porozumienia rozkładającego nieuiszczoną z faktur VAT należność wraz z odsetkami na 5 równych miesięcznych rat płatnych począwszy od dnia (...) Podkreślił, że nie zamierza uchylać się od odpowiedzialności kontraktowej, ale chce, aby warunki, na jakich nastąpi spłata były wzajemnie wypracowanym kompromisem. Ponadto wskazał, że oczekuje pisemnej akceptacji warunków porozumienia w ciągu 7 dni od daty otrzymania pisma.

(dowód: pismo z dnia (...), k. 109, dowód doręczenia, k. 110-111)

Na propozycję rozłożenia zaległości na raty powódka nie odpowiedziała.

(bezsporne)

Po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie pozwany dokonał w dniach (...), (...) i (...) wpłat odpowiednio kwot: 60.332,67 złotych, 56.731,76 złotych i 107.619,70 złotych.

(bezsporne)

### **Sąd zważył, co następuje:**

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych sprawy powództwo w ostatecznie sformułowanej wersji, wynikającej z cofnięcia pozwu, zasługiwało na uwzględnienie.

Definitywnie powódka domagała się w niniejszym postępowaniu kwoty 3.764,87 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia (...) do dnia zapłaty tytułem części, nieuiszczonej przez pozwanego należności głównej dochodzonej pozwem. Na rozprawie w dniu (...) pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie kwestionował trzech okoliczności, że po pierwsze, powyższa kwota stanowi należność z tytułu dostarczonego przez powódkę towaru objętego żądaniem pozwu, po drugie, powyższa kwota nie została przez pozwanego uiszczona, a po trzecie, towar, za który powódka domaga się zapłaty, został dostarczony zgodnie z zamówieniem. Tym samym obowiązek zapłaty należności nie był w istocie przez pozwanego podważany. Strona pozwana podnosiła jednak, że z uwagi na złożenie propozycji zawarcia porozumienia i milczące przyjęcie jego warunków powództwo o zapłatę jest przedczesne.

Niewątpliwie strony niniejszego sporu zawarły umowy sprzedaży, na mocy których powódka jako podmiot wykonujący zamówienie zobowiązała się dostarczyć pozwanemu towar zgodnie ze złożonym zamówieniem, a pozwany za dostarczony towar zapłacić na podstawie wystawionych przez powódkę faktur VAT w terminie 30 dni od daty ich otrzymania.

Nie można zgodzić się ze stroną pozwaną, że doszło między stronami do przesunięcia terminu spłaty zaległości i rozłożenia zadłużenia z tytułu dostarczonego towaru na 5 równych miesięcznych rat z terminem płatności pierwszej

raty na dzień (...) Sposób uzasadnienia zarzutu w tym zakresie, zwłaszcza powoływanie się na pozostawanie przez strony postępowania w stałych stosunkach handlowych, zdaje się wskazywać na regulację określoną w art. 68<sup>2</sup> k.c. Zgodnie z tym przepisem jeżeli przedsiębiorca otrzymał od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach gospodarczych, ofertę zawarcia umowy w ramach swej działalności, brak niezwłocznej odpowiedzi poczytuje się za przyjęcie oferty. Niemniej jednak realia niniejszej sprawy wykluczają możliwość zastosowania tego przepisu. Przede wszystkim należy zauważyć, że przepis art. 68<sup>2</sup> k.c. dotyczy kwestii milczącego przyjęcia oferty, przy czym zgodnie z art. 66 § 1 k.c. ofertą jest oświadczenie składane drugiej stronie, wskazujące na wolę zawarcia umowy i zawierające istotne postanowienia tej umowy. Z definicji oferty wynika, że oferta i jej przyjęcie przez drugą stronę jest sposobem, w jaki dochodzi do zawarcia umowy, a więc dopiero do nawiązania stosunku prawnego o określonej treści. Z pewnością nie jest ofertą propozycja składana na gruncie istniejącego już stosunku zobowiązaniowego i zmierzająca do zmiany jego treści, choćby w zakresie terminu spełnienia świadczenia.

Po drugie, z treści pisma z dnia (...) wynika, że pozwany zdawał sobie sprawę z tego, iż akceptacja warunków zawarcia porozumienia w sprawie rozłożenia należności na raty wymaga uzyskania zgody strony powodowej. Pozwany bowiem zwrócił się o przesłanie pisemnej akceptacji treści porozumienia za pomocą faksu w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, czego bezsprzecznie powódka nie uczyniła. Każda zmiana warunków, na jakich umowa jest wykonywana, wymaga zgodnego porozumienia stron, a takiego w niniejszej sprawie zabrakło. Propozycja pozwanego nie została przyjęta i zaakceptowana przez powódkę, nie doszło też do zawarcia ugody w przedmiocie spłaty zaległości. Nie można więc mówić o dorozumianym wyrażeniu przez powódkę zgody na zaproponowany przez pozwanego harmonogram spłaty. Nie ma żadnych podstaw, aby brak pisemnej odpowiedzi powódki na pismo pozwanego z dnia (...) uznawać za przyjęcie propozycji. W tym wypadku milczenie powódki należy interpretować wyłącznie jako brak akceptacji zaproponowanych zmian w zakresie terminu spłaty zadłużenia. Zgoda powódki mogłaby być wyrażona jedynie przez przystąpienie do podpisania z pozwanym porozumienia, w którym obie strony zgodnie określiłyby termin i wysokość poszczególnych rat spłaty należności. Zresztą sam pozwany w piśmie z dnia (...) wskazał, że dąży do uregulowania kwestii spłaty zaległości, tak aby była ona wzajemnie wypracowanym kompromisem. Użycie słowa „kompromis” świadczy o konieczności zawarcia porozumienia, które jest osiąganym wskutek wzajemnych ustępstw stron danego stosunku zobowiązaniowego.

W konsekwencji należało przyjąć, że w drodze zgodnych oświadczeń stron procesu nie doszło do rozłożenia na raty należności z faktur VAT powiększonych o odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powyższe oznacza, że powództwo o zapłatę nie jest w żadnym wypadku przedczesne.

W tej sytuacji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.764,87 złotych na podstawie art. 535 § 1 k.c. przy zastosowaniu art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zgodnie z ostatecznie sformułowanym w piśmie z dnia 5 lutego 2015r. żądaniem. Powódka cofnęła bowiem wraz ze zrzeczeniem się roszczenia żądanie zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 219.517,98 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa (...) do dnia zapłaty. W dniu (...) pozwany dokonał zapłaty części należności, nie regulując jednak całego zadłużenia objętego żądaniem pozwu w niniejszej sprawie.

W pozostałym zakresie – wobec skutecznego cofnięcia pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia (bez konieczności uzyskiwania zgody strony pozwanej) – Sąd umorzył postępowanie, działając na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Należy zgodzić się z powódką, że należy się jej całość poniesionych kosztów procesu, mimo cofnięcia pozwu w znacznej części. Pozostając w opóźnieniu z terminowym regulowaniem należności z faktur VAT (przy czym część należności stała się wymagalna już w (...)) i będąc przed wszczęciem postępowania sądowego wzywany do dobrowolnej spłaty zadłużenia, pozwany dał stronie powodowej powód do wytoczenia powództwa. Zławszcza że w dacie odebrania wezwania do zapłaty, tj. w dniu (...), pozwany nie podjął – nawet telefonicznej – próby nawiązania kontaktu z powódką i odwiedzenia jej od zamiaru wystąpienia na drogę sądową. Powódka w piśmie z dnia (...) uprzedziła pozwanego o zamiarze wytoczenia powództwa w wypadku

braku zapłaty, co oznacza, że pozwany nie mógł być zaskoczony postępowaniem powódki. W orzecznictwie przyjmuje się, że za stronę przegrywającą uważa się pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (zob. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 kwietnia 2013r., sygn. akt I ACa 151/13, LEX nr 1314827, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1979r., sygn. akt I Cz 92/79, LEX nr 8188). Sam fakt prowadzenia przez pozwanego działalności leczniczej nie może prowadzić do szczególnego, uprzywilejowanego traktowania go w stosunkach cywilnoprawnych, w szczególności że żadne przepisy prawa do takiego traktowania nie skłaniają. Nie można na powódkę przerzucać negatywnych konsekwencji finansowych nieprawidłowego uregulowania przez państwo sposobu funkcjonowania służby zdrowia.

A zatem do kosztów procesu, do których zwrotu strona pozwana została zobowiązana w pkt III sentencji wyroku, zaliczono: uiszczoną w całości opłatę sądową od pozwu w kwocie 11.165 złotych, koszt zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 złotych i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.